

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 121/23
2.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Милице Аксентијевић и Љиљане Милосављевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Митровски, адвокат из Београда, ул. XI крајишке дивизије бр.49, против туженог “Славија хотели” ДОО Београд, ул.Светог Саве бр.1-9, чији је пуномоћник Душко Поповић, адвокат из Београда, ул. Дурмиторска бр.2, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 1423/16 од 27.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 2.3.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 1423/16 од 27.10.2016. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу, на име накнаде трошкова другостепеног поступка, исплати износ од 84.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1423/16 од 27.10.2016. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено као незаконито решење туженог бр.809 од 5.8.2013. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду закључен дана 29.1.2008. године под бр.69 и Анекс бр.1 уговора о раду закључен дана 21.10.2010. године под бр.867. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од

160.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности, до исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...55/14), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1 до 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка, на које се указује у жалби туженог.

Према утврђеном чињеничном стању у поступку пред првостепеним судом, тужилац је Уговором о раду бр.69 од 29.1.2008. године, засновао радни однос код туженог на неодређено време, на пословима ... Анексом бр.1 уговора о раду од 21.10.2011. године, измењен је опис послова тужиоцу, због измене и допуне Правилника о организацији и систематизацији радних места и одређено да запослени одговара шефу техничког одржавања. Правилником о систематизацији послова код туженог бр.862/1 од 21.10.2011. године, за систематизовано радно место ..., предвиђене су главне дужности да одржава и рукује котловским постројењима са припадајућим уређајима, контролише снабдевање хотела топлотном енергијом, преузима гориво од испоручиоца и оверава примљене количине, контролише гориво, температуру издувних гасова и притиска у котловима, води књигу котлова и регулише искључење и укључење котлова, циркулационих пумпи и топле воде, врши детаљан преглед зупчастих пумпи и горионика инсталације, контролише рад и исправност пумпи за извлачење изворске воде и обавештава дежурног електричара о неправилностима, врши примопредају постројења са следећом сменом, одржава алат и прибор којим ради, као и котлове у котларници у уредном стању, води евиденцију извршених послова по количини и месту уградње и обавља друге послове и задатке по налогу и упутству шефа техничког одржавања. Решењем туженог бр.809 од 5.8.2013. године, тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179 став 1 тачка 2 Закона о раду, јер је својом кривицом учинио повреду радне обавезе која је прописана актом послодавца, члан 105 тачка 2 алинеја 2 Колективног уговора послодавца бр.1019 од 6.12.2011. године, члана 1 Уговора о раду бр.69 и члана 1 Анекса уговора о раду бр.867, јер је више пута немарно, несавесно и неблаговремено извршавао радне дужности и обавезе, више пута показао грубу непажњу, а својим поступањем и нанео штету послодавцу, тако што је: дана 30.6.2013. године, неизвршавањем својих радних задатака проузроковао поплаву у котларници хотела; дана 1.7.2013. године, немарним и несавесним приступом послу, проузроковао ситуацију нестанка топле воде у хотелу “Slavija Lux”, што је резултирало великим бројем притужби гостију и рушењу угледа хотела; дана 12.7.2013. године, непоступањем по налогу непосредног руководиоца изазвао поплаву на целом шестом и делу петог спрата хотела “Славија Б”. Тужилац је претходно упозорен од стране послодавца да је учинио наведене повреде радне обавезе, на које упозорење се тужилац изјаснио. Из исказа сведока ББ који је код туженог радио као ... и ВВ, ..., првостепени суд је утврдио да дана 30.6.2013. године није дошло до поплаве у котларници хотела, већ је било само пар центиметара неке воде, која је брзо уклоњена, да било коме може да се деси да крене подземна вода уколико застану пумпе, да се такве ситуације

дешавају, а да је посао тужиоца био само да прати шта се дешава у котларници и уколико постоји неки проблем да позове шефа да се отклони евентуални квар, те да је тужилац учинио све што је у опису његовог посла. Из исказа сведока ГГ, који је код туженог радио ..., утврђено је да су искључивали когао пар пута дневно због штедње и да је он преузимао смену од тужиоца дана 2.7.2013. године, када се неки гост жалио да нема топле воде, да је он у термометру видео да је температура воде око 30 степени, након чега је све нормализовано, док је из исказа сведока ВВ утврђено да је то била фаза када су испитивали неке соларе, па су се због штедње котлови палили и гасили, због чега се током ноћи вода расхладила, па је из тог разлога то стављено на терет тужиоцу, будући да је он дежурао ноћу. У односу на догађај од 12.7.2013. године, првостепени суд је утврдио да је ДД, у то време ... и претпостављени тужиоцу, након пријаве да у једној соби на шестом спрату цури води из вентила на једном радијатору, дао налог тужиоцу да погледа тај вентил. Тужилац је поступајући по налогу, отишао да погледа вентил, а када је ДД дошао, видео је да је вода цурела по соби и мало је изашла у ходник, тужилац није успео да затвори вентил, па је отишао у подрум где је отворио главни вентил, након чега је вода престала да цури, а собарице су покупиле воду. Према садржини Правилника о систематизацији туженог, обављање овог радног задатка није био у опису посла систематизованог радног места

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужени није доказао да је тужилац учинио повреде радне обавезе које су му решењем стављене на терет, јер је тужилац у вези догађаја од 30.6.2013. године, учинио све што је у опису његовог посла, тужени није доказао да му је нанета било каква штета у вези у вези ситуације која се догодила 1.7.2013. године, а такође у односу на догађај од 12.7.2013. године, тужилац је поступао по налогу претпостављеног ДД да погледа вентил везано за радијатор за грејање када је дошло до цурења воде у соби, при чему из систематизације радних места туженог произилази да наведена врста интервенције не спада у делокруг рада тужиоца, те тужени није доказао да је код тужиоца постојала намера или груба (крајња) непажња, нити да између пропуста тужиоца и одређене последице постоји адекватна узрочна веза, из којих разлога је поништио као незаконито решење туженог и одлучио као у ставу првом и другом изреке ожалбене пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је потпуно и правилно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и другостепени суд.

Одредбом члана 179 Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.24/05...54/09), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то, између осталог: ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду (тачка 2); ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца (тачка 3).

Одредбом члана 105 тачка 2 алинеја 2 Колективног уговора туженог бр.1019 од 6.12.2011. године, прописано је да директор или запослени кога он овласти може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе друштва ако својом кривицом учини повреду радне обавезе, између осталог ако немарно, несавесно и неблаговремено извршава радне дужности и обавезе, што је проузроковало тежу

штетну последицу или је учињена немаром, односно грубом непажњом или више пута поновљен нехат.

Повреда радне обавезе као отказни разлог, имајући у виду цитиране одредбе Закона о раду и Колективног уговора туженог, подразумева да је послодавац доказао да је запослени, на начин, на месту и у време наведено решењем о отказу уговора о раду, предузео противправну радњу утврђену општим актом или уговором о раду и да постоји кривца запосленог у виду намере или грубе (крајње) непажње. У конкретном случају, правилан је закључак првостепеног суда да тужени није доказао да је тужилац својом кривицом дана 30.6.2013. године, 1.7.2013. године и 12.7.2013. године, извршио повреде радне обавезе, односно радне дисциплине које су му стављене на терет. Наиме, изведеним доказима првостепени суд је несумњиво утврдио да дана 30.6.2013. године, није дошло до поплаве у котларници хотела, већ је било пар центиметара воде која је брзо уклоњена, да су се дешавале такве ситуације да крене подземна вода када застану пумпе, а да је тужилац том приликом учинио све што је у опису његовог посла и није поступао немарно и несавесно. У односу на догађај од 1.7.2013. године – нестанак топле воде у хотелу “Славија”, није утврђено било какво немарно или несавесно понашање тужиоца, нити је тужени доказао да му је нанета било каква штета, односно да је нестанак топле воде, а с тим у вези немаран и несавестан потупак тужиоца резултирао великим бројем притужби и рушењу угледа хотела. Такође, у односу на догађај од 12.7.2013. године, првостепени суд је правилном оценом изведених доказа утврдио да је тужилац, супротно наводима из отказног решења, управо поступио по налогу свог претпостављеног ДД, ..., да је, након пријаве собарице да у једној соби цури вода, отишао да погледа вентил, није успео да затвори вентил, па је сишао у подрум и отворио главни вентил, након чега вода више није цурела, па су собарице купиле воду, при чему је из исказа сведока ДД утврђено да је цурела вода по соби и мало изашла у ходник, те да није било никаквих последица, а из изведених доказа не произилази да је тада поплављен цео шести и део петог спрата хотела. Осим тога, тужени ниједним доказним средством (писаним исправама, исказима саслушаних сведока) није доказао да је тужиоцу том приликом дат конкретан радни задатак и да тужилац по том налогу није поступио, односно да је поступио супротно датом налогу, како се то у жалби тврди.

Како тужени, на коме је терет доказивања постојања повреда радних обавеза које су тужиоцу стављене на терет и постојања његове кривице, није пружио несумњиве доказе да је тужилац учинио повреде радних обавеза које се огледају у неизвршавању радних задатака, немарном и несавесном приступу послу и непоступању по налогу непосредног руководиоца, те да је на тај начин проузроковао 30.6.2013. године поплаву у хотелу, 1.7.2013. године нестанак топле воде у хотелу, а 12.7.2013. године поплаву на целом шестом и делу петог спрата хотела, то је правилан закључак првостепеног суда да није наступио основ за престанак радног односа тужиоцу отказом уговора о раду на основу члана 179 тачка 2 и 3 Закона о раду, па је правилном применом материјалног права оспорено решење туженог поништено као незаконито.

Имајући у виду да је тужиоцу незаконито престао радни однос код туженог, првостепени суд је правилном применом одредбе члана 191 став 1 Закона о раду, обавезао туженог да тужиоца врати на рад.

Неосновано се жалбом туженог указује на погрешно утврђено чињенично стање у смислу члана 375 став 1 Закона о парничном поступку, јер је првостепени суд правилном оценом свих изведених доказа као целине и појединачно, а посебно исказа

саслушаних сведока, који су имали непосредно сазнање о спорним догађајима, потпуно и правилно утврдио све чињенице битне за разрешење ове правне ствари, те правилно закључио да током поступка није доказано да је тужилац учинио скривљене повреде радних обавеза које су биле разлог за отказ уговора о раду. С тим у вези, без утицаја су жалбени наводи којима се анализирају искази саслушаних сведока, а неосновано се указује на пропусте тужиоца – у првом случају да није обавестио електричара, у другом да није водио рачуна о укључивању и искључивању котла за грејање, а у трећем случају да је поступао супротно упутству претпостављеног и одвијао вентил на радијатору и супротно упутству изазвао поплаву, с обзиром да овакво чињенично утврђење не произилази из доказа који су изведени у поступку пред првостепеним судом.

Неосновано се жалбом указује и на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, јер су разлози ожалбене пресуде јасни и не противрече доказима изведеним у току поступка пред првостепеним судом, те пресуда нема недостатака због којих се није могла испитати.

Потврђено је решење о трошковима парничног поступка, јер је донето правилном применом одредби члана 153 став 1, 154 и 163 Закона о парничном поступку.

Тужени није успео у поступку по жалби, због чега нема право на накнаду трошкова другостепеног поступка.

Тужиоцу су применом одредби члана 153 став 1, 154 и 163 Закона о парничном поступку, досуђени трошкови другостепеног поступка, и то за састав ревизије од 25.6.2018. године у износу од 33.000,00 динара, заступање на рочишту пред другостепеним судом 3.2.2021. године у износу од 18.000,00 динара и за састав ревизије од 10.5.2021. године у износу од 33.000,00 динара.

Из наведених разлога, применом одредби члана 390 и 165 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...55/14), одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Тошић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**